

[Ellemann-Jensen]

risikerer man netop det, man siger at man gerne vil undgå, nemlig at starte noget, som så siden må bremses. Man henviser til, at man har lagt sig i underkanten af rammen, og jeg prøver at se for mig, hvordan man ligger i underkanten af en ramme, men jeg kan ikke rigtig se det. Det gør man for ikke at være bundet på hænder og fødder frem til 1985. Men hvis man går ud fra en for stor ramme, er det lige præcis, hvad man risikerer.

I venstre tror vi, at rammen er for stor. Det tror vi, fordi det grundige udvalgsarbejde i det politisk-økonomiske udvalg har afsløret, at de forudsætninger, man har arbejdet med, da den samfundsøkonomiske ramme for investeringerne blev opstillet, er for optimistiske.

Vi har selvfølgelig noteret os ministerens argumentation om, at hvis nu den internationale konjunkturudvikling bliver langsommere, end man har forudsat, bliver der i virkeligheden tale om en endnu større ramme for de danske offentlige investeringer, forudsat altså, at vi til den tid har sørget for en forbedret valutastilling. Den forudsætning skal vi holde fast i, for hvis nu valutastillingen ikke er blevet forbedret, falder hele argumentationen bort. Så risikerer vi at have skudt al krudtet af i investeringsperiodens første år, for så siden at komme i klemme på grund af svigtende internationale lånemuligheder.

Der er ikke megen udsigt til, at den nødvendige forbedring af valutastillingen vil indtræffe. For tiden ser det ud til, at den forbedring, vi havde ventet i år, stille og roligt smuldrer bort. Det får vi jo også at vide om et par dage, når den nye halvårsrapport fra det økonomiske råds formandskab kommer frem.

Hvis der skal opnås en forbedring i de kommende år, kræves der en omlægning af den økonomiske politik. Men regeringen forsømmer at fortælle folk, hvad prisen er for de investeringer på tilsammen 164 mia kr., som man her lægger op til. Prisen er bl. a. nye skatteforhøjelser, og den er en tilbageholdenhed i lønudviklingen, som langt overstiger, hvad vi hidtil har talt om herhjemme. Den nuværende og vel afdæmpede lønudvikling i Danmark skal langt ned endnu, før vi opfylder forudsætningerne i regnestykket hos regeringen, nemlig det regnestykke, der taler om lønstigninger på 2 pct. mindre end i ud-

landet, for i udlandet er man også begyndt at bremse lønstigningerne, især på Danmarks vigtigste eksportmarkeder.

Regeringens regnestykke bygger altså på en kombination af stærk løntilbageholdenhed og en række skatte- og afgiftsforhøjelser. Skal man gætte, må det vel være af størrelsesordenen, skal vi sige et halvt augustforlig II om året, for at regnestykket skal gå op, og det indebærer, som vi har set under udvalgsbehandlingen, at beskæftigelsen næppe vil stige i de kommende år. Skatteforhøjelserne vil opsuge de positive virkninger fra indkomstpolitikken, og i 1980 vil vi derfor let kunne komme til at stå med en endnu større ledighed end i dag.

Det store spørgsmål er så, om befolkningen vil betale den pris, som forlanges for at få gennemført det store investeringsprogram, altså en pris, der bl. a. må rumme en betydelig nedgang i levestandarden for store befolkningsgrupper. Vil befolkningen ikke det, kan regeringens forudsætninger ikke holde, og så bliver den ramme sprængt, som hele diskussionen bygger på. Rammen er altså for optimistisk. Det er nødvendigt at bygge prioriteringsovervejelserne for de kommende år på en mindre ramme end de 164 mia kr., som regeringen er gået ud fra.

På en række områder finder vi så videre, at der er grund til at ændre på de prioriteringer, regeringen har foretaget. På energiområdet skal jeg henlede opmærksomheden på det debatoplæg om den nødvendige energipolitik, som venstre udsendte i sidste uge. Venstre har i dette oplæg opstillet et alternativ til regeringens energiplan, og i forhold til de investeringer, som fremgår af finansministerens redegørelse, vil der blive tale om en vis samlet besparelse i perioden frem til 1985, hvis man vælger venstres oplæg. Jeg skal derfor kort nævne, hvilke ændringer i forhold til regeringens investeringsprogram vi kunne foreslå.

Vi ønsker at fremme investeringerne i a-kraft, og vi finder det uacceptabelt, at regeringen i den foreliggende redegørelse foretager en yderligere udskydelse af a-kraftens indførelse i Danmark.

Videre ønsker vi at fremme investeringerne i kraftvarmeudbygningen i investeringsperiodens sidste år.

Herudover rummer venstres energiplan nogle mindre udgifter til isolering, end rege-